

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 decembrie 2015, declarat de avocatul Eugen Grosu în numele inculpatului

Prepeliță Ion Ion, născut la 13 iulie 1993, originar și domiciliat s. Tătărești, r-nul Cahul.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.08.2014 – 03.07.2015;

Instanța de apel: 07.08. – 10.12.2015;

Instanța de recurs: 02.03. – 08.06.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 03 iulie 2015, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Ion Prepeliță a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 160 ore.

Avînd în vedere, că I. Prepeliță s-a aflat în arest preventiv 6 zile începînd cu 28 iunie 2015, pînă la 03 iulie 2015, prima instanță a conchis, că pedeapsa stabilită sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, fiind parțial executată pentru 12 ore, în temeiul art. 88 alin. (3) Cod penal, inculpatul I. Prepeliță urmînd să execute în continuare 148 ore.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită prin noua sentință a fost adăugată parțial partea neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Cahul din 15 iulie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 240 ore.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt*, că I. Prepeliță la 19 iulie 2014, aproximativ la ora 02⁰⁰, conducînd automobilul model „Volkswagen Golf”, n/î B 29 CRH, deplasîndu-se pe traseul R-38, Cahul-Taraclia, la intrare în s. Moscovei, r-nul Cahul, încălcînd prevederile pct. pct. 10 alin. (1) lit. b), 14 lit. a) Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fapt confirmat prin concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat 0,84 ml/l.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 8 luni, iar în baza art. 85 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 10 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea apelului, procurorul a invocat blândețea pedepsei aplicate de prima instanță, care în viziunea apelantului la compartimentul individualizării pedepsei nu a ținut cont de gradul de pericol social al infracțiunii, nu a realizat scopurile esențiale ale legii și a pedepsei penale respectiv, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Mai mult, procurorul a opinat pentru faptul, că prima instanță, în contextul descris supra, nu a ținut cont de circumstanțele noi stabilite, care influențează la individualizarea pedepsei și anume: inculpatul I. Prepelită a fost condamnat prin sentința Judecătorei Cahul din 15 iulie 2014, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 150 ore și la 19 iulie 2014, din nou a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, iar la 28 august 2014 a părăsit teritoriul R. Moldova, fără ca să execute sentința din 15 iulie 2014.

În final, apelantul a menționat, că circumstanțele relevate supra, impuneau primei instanțe aplicarea unei pedepse mai aspre în privința inculpatului I. Prepelită.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 decembrie 2015, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, rejudecată cauza în latura stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care I. Prepelită a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 04 luni închisoare, iar în conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită prin noua decizie a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Cahul din 15 iulie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 5 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut, că la capitolul individualizării pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, ori, instanța de apel având în vedere că *inculpatul potrivit prevederilor art. 16 Cod penal, a săvârșit infracțiune ușoară, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are antecedente penale, are la întreținere un copil minor, s-a căit sincer, anterior a săvârșit infracțiune similară*, a conchis, că corectarea și reeducarea inculpatului I. Prepelită, este posibilă doar în condițiile izolării acestuia de societate.

La fel, instanța de apel a enunțat, că inculpatul anterior prin sentința Judecătorei Cahul din 15 iulie 2014 a fost condamnat pentru infracțiune similară, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 240 ore (f.d. 31-32), prin urmare în privința acestuia urmînd a fi aplicate prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a menționat, că pedeapsa aplicată inculpatului sub formă de închisoare, este una legală, echitabilă și direct proporțională gravității faptelor săvârșite, atitudinea inculpatului față de faptele săvârșite, cât și comportamentul acestuia în timpul și după săvârșirea faptei infracționale și care va fi în măsură să contribuie la corectarea inculpatului, precum și la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia, cât și din partea altor persoane, ori, în opinia instanței de apel, aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse fără privarea de libertate pentru săvârșirea infracțiunii similare, nu a fost în măsură să contribuie la corectarea inculpatului și la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia.

5. Avocatul Eugen Grosu în numele inculpatului Ion Prepelită, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivare, apărarea a invocat, că instanța de apel la capitolul individualizării pedepsei, nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, în special cele atenuante stabilite, cum ar fi, recunoașterea vinovăției, căința sinceră, caracteristica pozitivă, antecedentul penal stins, la întreținere un copil minor, infracțiunea săvârșită, potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, mai mult, în speța deferită judecării în viziunea recurentului, careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite, de aceea consideră că instanța de apel, neîntemeiat fiind în prezența doar a circumstanțelor atenuante, i-a aplicat lui I. Prepelită o pedeapsă prea aspră.

6. Asupra recursului ordinar declarat de apărare, procurorul a prezentat referință, solicitând inadmisibilitatea acestuia, deoarece argumentele invocate în recurs nu sunt motivate sub aspectul temeiurilor prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. Din prevederile art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, rezultă, că cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

În corespundere cu prevederile art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin

denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

În această consecutivitate se reține, că în recursul ordinar apărarea a invocat în drept temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cum ar fi, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5 din prezenta decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete din apelul procurorului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența circumstanței, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat.

Prin urmare, Colegiul penal enunță, că instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica acest recurs, ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale - temeiuri care nu-și găsesc confirmare în speță.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recursul avocatului, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, denotă că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont de prevederile art. art. 61, 75, 85 Cod penal, precum și de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii; Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane; La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile

de viață ale familiei acestuia. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară; Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii.

În acest context, Colegiul penal conchide, că instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, corect a ținut cont de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoria Cahul din 15 iulie 2014 (f.d. 31-32), infracțiunea săvârșită, potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, la locul de trai se caracterizează pozitiv, căința sinceră, precum și de faptul, că are la întreținere un copil minor și având în vedere circumstanțele date, corect a concluzionat, că pedeapsa aplicată inculpatului sub formă de închisoare, este una legală, echitabilă și direct proporțională gravității faptelor săvârșite, atitudinii inculpatului față de faptele săvârșite, cât și comportamentul acestuia în timpul și după săvârșirea faptei infracționale și care va fi în măsură să contribuie la corectarea inculpatului, precum și la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia, cât și din partea altor persoane, ori, aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse fără privarea de libertate pentru săvârșirea infracțiunii similare, nu a fost în măsură să contribuie la corectarea inculpatului și la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. art. 27, 414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanțelor de fond privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Circumstanțele enunțate denotă că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, inculpatului i-a fost aplicată o

pedeapsă individualizată conform prevederilor legale și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Eugen Grosu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe *Prepelită Ion Ion*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 iulie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev